

Nr 307.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Malmö, *angående tillfällig löneförbättring under år 1921 åt personal vid flottans polis-kår.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 414 med förslag angående tillfällig lönereglering för marinen föreslås för poliskommissarie och överkonstapel en förhöjning av 800 kronor samt för konstapel 750 kronor. För vissa andra av underofficerskåren, med vilken förstnämnda kategori i tjänstehänseende kan anses jämförlig, föreslås däremot större förhöjning, ehuru samma skillnad gjordes vid den provisoriska löneförhöjningen 1918.

Skillnaden i slutlön mellan flaggunderofficer (ej maskinist) och en polisöverkonstapel uppgick före 1918 till den förstnämndes favör med kronor 241:25 och mellan en underofficer av 2 graden (ej maskinist) och en poliskonstapel till kronor 234:30. Med ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag 1918 (proposition 362) hade flaggunderofficers lön kommit att överstiga polisöverkonstapels med 855 kronor och likaledes skulle en underofficer av 2 graden kommit 800 kronor över konstapel.

Ett beslut i den riktningen, vilket skulle inneburit att en förut rådande orättvisa skulle blivit ännu större, ville riksdagen ej biträda. En i andra kammaren av J. A. Ingvarsson väckt motion (nr 434) att de av Kungl. Maj:t föreslagna beloppen om förhöjning av 500 kronor för överkonstapel samt 450 kronor för konstapel måtte höjas till respektive 1,100 och 1,050 kronor föranledde statsutskottet att föreslå ändring av Kungl. Maj:ts förslag till respektive 800 och 750 kronor, vilket också blev riksdagens beslut. Om den orättvisa skillnaden i lönehänseende mellan de nyss-
uämnda kategorierna härigenom ej helt avskaffades, så gick riksdagen med beslutet dock ett gott stycke på vägen i denna riktning. Och det förefaller mig, som om rätta ögonblicket nu vore inne, att steget tages rent ut. Vid ett bifall till Kungl. Maj:ts proposition 414 skulle skillnaden i lönehänseende mellan omskrivna kategorier bli ännu större.

Ehuru statsutskottet efter motion av Ingvarsson i någon mån sökte minska den skillnad som uppstått, om Kungl. Maj:ts proposition då an-

tagits, blev skillnaden ändock rätt avsevärd. Medan före 1918 de sammanlagda löneförmånerna för flaggunderofficer (ej maskinist) vore kronor 2,541: 25, så var polisöverkonstapels högsta lön kronor 2,300, skillnad kronor 241: 25. För underofficer av 2 graden (ej maskinist) och poliskonstapel voro löneförmånerna respektive kronor 2,104: 30 och 1,840: —, skillnad kronor 264: 30. Efter beslutet 1918 växte skillnaden i båda fallen till respektive kronor 541: 25 och 389: 30 till nackdel för överkonstapel och konstapel. Vid ett bifall till Kungl. Maj:ts förslag skulle flaggunderofficers lön komma att överstiga polisöverkonstapels lön med kronor 841: 25 samt lönen för underofficer av 2 graden komma till kronor 514: 30 över konstapeln, en avsevärd ökning alltså av den skillnad som fanns före 1918 och som då ansågs orättvis.

Även om jag nöjt mig med att jämföra polispersonalen vid flottan med underofficerskåren, anser jag dock förstnämnda kår i lönehänseende rättvisligen böra avlönas med samma löner som de städernas poliskårer åtnjuta. Vid en jämförelse därvidlag kommer flottans polispersonal vad löneförmånerna angår långt efter. Medan lönen för överkonstapel och konstapel vid flottan för 1919 uppgick till respektive kronor 5,779: — och 4,935: 30, utgjorde lönen för överkonstapel vid central- och distriktspolisen och ordinarie konstapel i Stockholm respektive kronor 7,673: 60 och 6,433: —. I båda fallen gäller det högsta lönen, ålderstillägg och dyrtidstillägg inberäknade. I uppgiften rörande flottans polispersonal är bostadsersättning och dyrtidstillägg härpå inräknat.

Att polisen vid flottan i lönehänseende borde jämföras med polisen i städerna finner jag mycket rimligt. Varvspolisens tjänstgöring är mycket krävande. Då varven så gott som ligga i mörker, har denna polis att patrullera genom verkstäder och andra byggnader samt upp och ned för oupplysta broar och vallar m. m., en många gånger mycket ansträngande tjänstgöring, som berättigar till samma löner som de stadspoliserna åtnjuta. Ehuru jag finner likställighet härvidlag alldeles berättigad, vågar jag med hänsyn till den stora ökning, som skulle krävas på en gång, ej föreslå sådan. En ändring av Kungl. Maj:ts proposition dit-hän, att beloppen 800 och 750 för respektive överkonstapel och konstapel höjas med respektive kronor 900 och 800, anser jag mig därför böra inskränka mig att föreslå. Därav följer att samma belopp kronor 900 även bör tilldelas poliskommissarien vid flottans station i Karlskrona, då posten, som för tillfället lära vara vakant, blir tillsatt.

Att skillnaden mellan de föreslagna beloppen för överkonstapel och konstapel endast är 150 kronor torde kunna motiveras med de ringa befördringsmöjligheterna, som förefinnas vid flottans poliskår i förhållande till underofficerskåren.

På grund av vad sålunda anförts tillåter jag mig hemställa,

1) att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 414, att sista stycket i § 4 av Kungl. Maj:ts förslag erhåller följande lydelse:

vid poliskåren:

poliskommissarie vid flottans station i

Karlskrona med	1,700 kronor
överkonstapel med	1,700 »
konstapel med	1,550 »

2) att den av Kungl. Maj:t äskade anslagssumman ändras i anslutning till vad sålunda hemställts.

Stockholm den 19 april 1920.

Joh. Nilsson,
Malmö.
